

τὴν ἴδια τοῦ πόρτα νὰ γροικοῦνται καὶ αὐτὰ ἄλλη μιὰ πάρτε καὶ / νὰ ριχτοῦσιν σκαρ-
φία καὶ ὅτινος πάρτην πέσην ἢ πάρτην ἢ κάτων ποῦ ἔχειν τὴ πόρταν τὴν καθολικὴν
νὰ στρέφην τῆς ἄλλονῆς πάρτης δέκα ρεάλια διὰ νὰ μπορῆ νὰ κἀνη καὶ ἐκεῖνην σκά / λα
καὶ πόρτα νὰ ἔχην καὶ αὐτὴν τὴν ἀνάπαψήν της. Καὶ ἡ ὄξοδον ποῦ θελε γενῆν εἰς
τὸ χτίσιμον / ποῦ θέν νὰ τὰ χωρίσουνσιν καὶ ν'ανοίξουν καὶ τὴν μπόρτα ἀπὸ κάτων
ἀπὸ τὸ κατώγιν νὰ γίνεται ἀνάμεσόν / τος τῶν ἐδυονῶν ἀδελφίω καὶ νὰ μὴν κἀνου
ντεφερέντζια εἰς περ τοῦ ἄλλου τος, μόνον νὰ περάσουν / ὡσάν καλὰ ἀδέλφια.
'Ακόμα λέγειν ἡ ἀφεντίαν τος ὅτι εἰς τὰ πράματα ὅπου ἐπούλησεν ἡ κυρία / 'Εν-
κατερίνα διὰ ἑκατὸν ἐνενήντα ρεάλια ἐγγίξειν τοῦ ἀδελφοῦν της τοῦ σινιὸρ Φραν-
τζεσκάκην ρεά / λια ἐνενήντα πέντε ἡγου (νούμερο) 95 / καὶ νὰ τοῦ τὰ δώσῃν.
Εἰ δὲ καὶ δέν τὰ θέλειν τὰ ρεάλια νὰ τοῦ δίνῃν τόσον / πράμα ἀπὸ τὸ πράμα ποῦ
θέλει τῆς ἀγγίξειν εἰς τὴν μάρτην της ἀπὸ κεῖν ποῦ θέλειν ἐκεῖνος / ἐξοχὸς ἀ / -
πὸ τὰ σπίτι / [α] τοῦ Κάστρου /. Οὕτως ἐγροίκησεν ἡ ἀφεντίαν τος φωτισμένην
ἀπὸ τῆ χάριν τοῦ πανάγιου Πνεύματος καὶ οὕτως τὰ / ἐμοιράσαν καὶ ὅποιος
ἤθελε ἔβγῃν ἀπὸ τὴν μοιρασία ὅπου ἐκάμασιν νὰ πέφτην εἰς τὴν τὴν κοντά / να
ποῦ περιέχειν τὸ γράμμα ὅπου τοῦ ἐκάμασιν διὰ νὰ τὰ μοιράσου καὶ πάλι ἡ μοιρα-
σιάν τος νὰ εἶναι / στερεὰ βεβαία καὶ ἀγάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βεβαίω-
σιν ἀπογράφουν καὶ οἱ ἴδιοι ἄρχοντες / καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς
ξεκαθαίρνοντας τὸν ἄνωθεν πόντο ποῦ λέγειν / ὅτιν νὰ τοῦ δώνῃν τὰ 95 / ρεάλια
ὅτιν ἂν τᾶχει νὰ τοῦ τὰ δώσῃν καλὸν ἐστὶν εἰ δὲ / καὶ δέν τᾶχειν νὰ τὰ δώσῃν νὰ
ἀποκόβῃν τόσον πράμα ἀπὸ τὸ πράμα ποῦ / πεσιν στὴν μάρτην της ἀπὸ κεῖν
ποῦ θέλη ἐκεῖνος νὰ τὸ παίρῃν ξεχὸς ἀπὸ / τὰ σπίτια τοῦ Κάστρου καὶ τὰ ἐξῆς.
/ —Γιάκουμος Καστρῆς ἐποφάσισα
/ —Γιοζέφης Κορονέλος ἐποφάσισα—
/ 'Αντώνη Σουμαρίπα ὡς ἐπίτροπος τῆς συβίας μου στέργω καὶ βεβαιώνω.
/ —Χρυσῆς Γιουστινιάνος ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἄνωθε Φραντζεσκάκη στέργω—
/ —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

8

Διαιτησία

φ. 9^v

/ Φ 6 'Εβγαλ[μένη]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ Μαρτίου 20
τὴν σήμερον ε[.....] / μένει εἰς τὴν ξέφλησιν οἱ ἀφέντες Γιοζέφης Κορονέλος καὶ

Ἰάκωβος Μαλατέστας αἰρεταί [...] ταί ψηφισμένοι ἀπὸ τὰ πέντε ἀδελφια παιδία τοῦ ποτὲ κῦρ Ἀντωνίου Θεολογίτην μισερ Στρατήν καὶ / μισερ Μανώλη καὶ μισερ Τζουάνε καὶ κερά Ἀνεζίνα καὶ κερά Ἀντριάνα διὰ νὰ δοῦσιν τὴν διαφο / ρὰ ὅπου εἶχασιν ἀνάμεσόν τος ἀπάνων εἰς τὰ γονικάν τος πράματα τόσον πατρικὰ / ὡσάν καὶ μητρικὰ στάμπιλε μόμπιλε κινητὰ καὶ ἀκίνητα / κατὰ τὸ κο / προμέσον / ὅπου τὸς ἐ / κάμασιν . / Ὅθεν ἡ ἀφεντιάν τος θεωρώντας / τὰ γράμματάν τος καὶ γροικώντας τὰ δικαιολογήματάν τος καὶ πρετεσιόνες τος μὲ στόχασην τῆς δικαιοσύνης / ἀποφασίζουσι καὶ οἱ δύο μὲ μία γνώμην ὅτιν ὁ μισερ Μανώλης εἰς ἐκεῖνα ποῦ ἔχειν δοσμένα διὰ τὸ χρέος / τοῦ πατέραν του καὶ τῆς μητέρας του καθὼς ἐφάνηκαν τὰ σκρίταν τος νὰ παίρνη μόνον ρεάλια 450 / ἤγου τετρακόσια πενήντα. Νὰ ἀποκόβγεται τὸ ἀμπέλι τοῦ Ἀγερσανίου νὰ τὸ παίρνην ἀπάνων / εἰς τὰ 450 ρεάλια καὶ νὰ βγά- ζουν καὶ τὸ βοῖβονταλίικιν καὶ ἂν δὲν ἠθελέσωσιν νὰ πληρωθῆν εἰς τὸ ἀ / μπέλιν νὰ παίρνην εἰς τὸ ρέστος τόσον πράμα πάλιν ἀπόθεν ἠθελε τοῦ ἀρέσειν ἀπὸ τὸ ἄλ- λον τος / πράμα ὅπου ἔχουν νὰ μοιράσουν καὶ τὸ πράμα τῆς πλάκας ὅπου βαστᾶ ὁ μισερ Μανώλης νᾶναι τῆς / μέσης τος ὀλονῶν τῶν ἀδελφιῶ ἔτζι καὶ τὸ πράμα ὅπου βαστᾶ ὁ μισερ Τζουάνες ποῦ λέγειν πῶς τοῦ τὸ / φηκε ἡ μάνα του νὰ μπαίνην καὶ αὐτὸν στὴ μέσην ὀλονῶν τος ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴν τοῦ τόφηκε διὰ ἐγγράφου /. Ἀκόμα καὶ εἰς τὸ περιβόλιν τῶν Καμπίνων ἐπειδὴ καὶ ἡ μάνα ἔκαμε τὴν μπουλησία καὶ τὰ ἀδελφι / α κουντετάρουνται ὅλα ξεχὸς ἀπὸ τὸ μισερ Μανώλην νὰ εἶναι κρατημένος ὁ μισερ Στρατῆς νὰ δί / νη τοῦ μισερ Μανώλην ρεάλια δέκα πέντε ἤγου 15/. Τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὅπου ἐθέλασιν ἄβαν / τζάρου στάμπιλε μόμπιλε, κινητὰ καὶ ἀκίνητα καὶ σπίτια ἀπὸ τοὺς γονέους τος βγάζοντας τὸ ἀ / νωθεν χρέος νὰ γίνουσι ἐξ ἐμερδικά, νὰ παίρνην πάσαν παιδί τὸ ἓνα ἐβγαίνοντας / καὶ τὸ μερδικὸν τῆς ἀποθαμένης τῆς ἀδελφῆς τος τῆς ποτὲ Κατερίνας ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔζηε / ὄντας ἐποθάνασιν οἱ γονέοι τος καὶ νὰ τὸ παίρνην τὸ παιδί τῆς. Οὕτως ἐγροικῆσασιν ἡ ἀφεντιάν / τος καὶ οὕτως ἀποφάσισαν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ μὲ στόχασιν παστρικὴν καὶ ὅποιος ἠθελε ἐβγειν ἀπὸ τὴν / ἀπόφασίν τος νὰ πέφτην εἰς τὴν κοντάνα ποῦ περιέχειν τὸ κοπρομέσον καὶ πάλιν ἡ ἀπό / φασίν τος νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἀπογράφοντας καὶ ἡ ἀφεντιάν τος ἰδιοχείρως / τος καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐζῆς — — —

/ <

/ < Γιοζέφης Κορονέλος ἐποφάσισα : — —

/ — Νικολὸς Μαλατέστα ἐποφάσισα — —

/ — Στρατὴ Θεολογίτης στέργω τᾶνωθε —

/ — μισερ Μανώλης Θεολογίτης στέργει τὰ ἄνωθε καὶ μὴν ἔχοντας αὐτὸς γράμματα ἐπαρα / κάλεσε ἐμένα τὸ Ἀντώνη Γᾶ καὶ ἔγραψα διὰ λόγου του καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ —'Ιωάννης Θεολογίτης στέγω τὴν ἄνωθε —
 / —παπὰ Ἀντώνης Παξιμάδης ἀπογράφω ὁ διὰ ὄνομα τῆς Ἀνεζίνας τῆ εἰς Ἀτριά-
 νας ὅτι ἐστέγουνε
 / τὰν ἄνωθε—
 / Σταμάτης Ταρόδος πογράφω δι' ὄνομα τῆς Ἀνεζίνας καὶ Ἀτριάνας / καὶ μαρτυρῶ
 ὡς ἄνωθε —
 —'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

9

Πώληση

φ. 10^Γ

/ Φ 7

/ [+Εἰς δόξαν τ]οῦ αἰωνίου [Θεοῦ ἡμῶν] ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαρτίου 21/.
 εἰς τὸ ἀργαστῆριν κάμου τοῦ ὑπο / [γεγραμμένου] νοταρίου ἐνεφανίστησαν τὰ κά-
 τωθεν δύο μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ ἀφέντης παπὰ κυρ Γεώρ / [γι]ος Νομικὸς τὸ δὲ
 ἕτερον μέρος ὁ εὐγενῆς ἀφέντης Τζουανάκης Γιράρδης λέγοντας ὁ ἄ / νωθεν ἀφέντης
 παπὰς πὼς εἶναι ἀπεσταλμένος ἀπέ τὴν πρεσβυτέραν του τὴν κερά παπαδιά / ἐν-
 μπροσθεν τοῦ σινιὸρ Ἀντωνάκην Γάη καὶ σινιὸρ Λουρεντζάκην Ντελαρόκα, πὺ
 τοῦ ἔδωσεν θέλημα / νὰ ἔρθην νὰ κάμην τὴν παρὸν πουλησία διὰ δέκα τρία ἡμισυν
 ρεάλια ὅπου ἐχρεώσταιε ὁ ρηθεὶς παπα κυρ Γεώργιος τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Γιράρ-
 δην. Ὅθεν ὁ ἀφέντη παπὰς κατὰ τὸ θέλημά πὺ / τοῦ δωκε ἡ παπαδιάν του ἐπῆρεν
 τὸν κυρ Ἀντώνη τὸ Μολίρην καὶ τὸν κυρ Μανώλη Κανάγια καὶ ἐπῆ / γασιν καὶ
 ἐστιμάρασιν καὶ ἐσημαδέψασιν ἕνα κομμάτιν χωράφιν ἀπὸ τὸ χωράφιν πὺ ἔ / χειν
 ἡ κερά παπαδιάν του εἰς τὸ μέρος ἀντίπεραν τῆς κυρίας τῆς Κριτομάτης λεγόμενο /
 στὰ Καλύβια τὸ ὁποῖο πέφτειν σύμπλιο τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Γιραρδίου καὶ τοῦ πε-
 θεροῦ του τοῦ / μισερ Τζουάνε Μοστράτου καὶ Κωσταντῆν τοῦ Λοῖζουν τὸ ὁποῖο
 ἐποκόψασιν διὰ τὰ ἄ / νωθεν δέκα τρία ἡμισυν ρεάλια καὶ ἀπὸ τὴν σὴνμερον τὸ αὐτὸν
 κομμάτιν τὸ χωράφιν κα / θὼς τὸ ἔχουσιν σημαδεμένον οἱ λεγομένοι ἀποκοπται
 τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ / ἄνωθεν ἀφέντη Τζουανάκην ἐλεύθερον παντολεύ-
 θερον μὲ πάσα του δικαίωμα καὶ πο / σσέσον νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται
 ὡς πράμα δικόν του καὶ ἀγοράν του, πουλήσην, χαρίσην / πουργοτάξην, ψυχικὸ τὸ
 δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας / ὀμπλιγάρεται
 ὁ ρηθεὶς ἀφέντης παπὰς αὐτὸς καὶ τὰ καλάν του ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκονται / νὰ μαντι-